

Spoštovani g. Doropoljski!

Sedaj, ko sem tudi jaz naročnica »Zvončka«, sprejmite, prosim, nekoliko mojih vrstic. Obiskujem I. oddelek VI. razreda osnovne šole v Dobovi. Imamo strogega, a jako dobrega učitelja g. Ljudevita Kerkota, ki nas uči mnogo lepega in koristnega. Z veseljem se učim vseh predmetov, posebno pa računstva. »Zvonček« se mi je priljubil in ga hočem vedno imeti. Tudi dosti mojih součencev in součenk je, ki imajo naročen »Zvonček«. Najbolj mi ugaja Vaš kotiček. Jako bi me veselilo, ako bi zagledala svoje vrstice v njem.

S spoštovanjem

vdana

Terezija Kopinčeva,

učenka 6. razreda osn. šole v Dobovi.

Odgovor:

Ljuba Terezija!

Strogost in dobrotà — to sta dve lastnosti, ki se lepo družita in izražata v delu in mišljenju Tvojega gospoda učitelja. Iz teh lastnosti dozoreva sad Tvojega znanja in Tvoje usposobljenosti za resnično življenje, ki vihra zunaj doma in šole. Ti boš pogumno stopila vanje, kjer ostani lepa in zdrava po duši in telesu!

*

Spoštovani g. Doropoljski!

Sprosil sem tudi jaz denarce za naročbo »Zvončka« od svoje ljube in dobre mame, ki si jih prisluži res z velikim trudom. Moj ljubi atek je padel v vojni že leta 1914. Zapustil je našo žalostno mamico in nas tri male sestrice, ki nam sedaj dobra mamica skrbi sama za kruh in za vse potrebe. In sedaj sem tudi jaz naro-

čena na »Zvonček«, ki mi res jako ugaja sedaj v mojih mladih šolskih letih. Imamo tudi jako dobrega g. šolskega upravitelja Ivana Mohorka. — Uči nas mnogo lepega in koristnega tudi za bodočnost. Res mi je ljubo vse učenje. Kar se človek mlad nauči, od tega ima v starosti veliko korist. Vse mu je v pomoč. Prosim Vas, priobčite to pisemce v svoj cenjeni kotiček!

Vljudno Vas pozdravlja

Ivanka Šalamonova,

učenka VI. razreda, Račje pri Mariboru.

Odgovor:

Ljuba Ivanka!

Svojemu pismu si priložila tudi posebno čestitko za božične praznike, naslovljeno na »slavnega gospoda Doropoljskega«. Ti šmentana reč! Kako hodim sedaj ponosno po svetu, ko si me uvrstila med slavne može! V tem ponosu pa vendar ne morem brezčutno mimo velike nesreče, ki Te je zadela s smrtjo ljubega očeta! Toliko bolj moraš sedaj ljubiti svojo mamico, ki tako lepo in požrtvovalno skrbi zate in za Tvoji sestrici!

*

Cenjeni g. Doropoljski!

Danes se prvič oglašam s temi vrsticami. Tudi jaz sem naročena na Vaš list. Najbolj mi ugaja povest o Koclju.

Obiskujem VI. razr. osnovne šole v Dobovi. Učim se najrajša zemljepisa in zgodovine.

Imam strogega, a dobrega gospoda učitelja. Jako bi me veselilo, ako bi me sprejeli med svoje kotičkarje.

Vljudno Vas pozdravlja

Vam vdana

Marija Šetinčeva.

Odgovor:

Ljuba Marija!

Kjer se dobrota druži s strogostjo, tam je red, točnost, resnost in deloljubnost doma. Mladina naj bo vesela in živahna, a tudi za delo mora prijeti, kadar je čas za to. Kdor izpolnjuje dolžnosti, imej tudi pravice. Brez truda ni kruha, brez dela ni jela. Kdor samo veseljači, ta se naposled v cunje oblači. Vsakega nekaj, vsakega pol, pa bo veselja in dela dovolj!

*

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Dovolite, da se tudi jaz oglasim v Vašem cenjenem koticu.

Hodim v II. razred drž. realke v Ljubljani. V šoli imam najrajši telovadbo.

Jako rad prebiram »Zvonček«, zlasti mi ugaja povest o Koclju. Rad čitam pisma koticarjev. Upam, da priobčite tudi moje pisemce v svojem cenjenem koticu.

Če dovolite, Vam drugič pišem kaj več o našem trgu Domžale.

Z odličnim spoštovanjem

Otmar Rechberger.

Odgovor:

Ljubi Otmar!

Zanimalo bo gotovo vse koticarje, ako nam o priliki opišeš trg Domžale, ki so bile še nedavno vas, pa jih je naš kralj povišal v trg. Sedaj ste Domžalci res lahko ponosni, ker se ne proslavljate samo s svojimi slamniki, ampak ste tudi tržani, po vsem svetu znani, spoštovani, v poštenem delu neugnani in z denarcem dobro podkovani! Le telovadi in si zdravje ohrani! Pa zdrav ostani!

*

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Dovoljujem si prositi Vas, da me sprejmete v svoj kotic, v katerem je že mnogo mojih sovrstnic.

Obiskujem IV. razred vadnice v Ljubljani. V prostih urah jako rada čitam »Zvonček«, najbolj me kratkočasijo skrižvalnice. Mnogo sem jih že uganila, a nisem imela poguma, da bi jih odposlala. Ako mi dovolite, Vam pišem drugič več.

Vljudno Vas pozdravlja

Marija Poljšakova.

Odgovor:

Ljuba Marija!

Kakšna pa si Ti junaška deklica, da se mi še pisati ne upaš! Ali misliš, da sem rokovnjač ali bav-bav, da Te bom spravil v torbo ali rokav, ako smukneš v moj kotic? Ne bodi no taka! Pogum velja za moža in za ženo!

*

KOTICKOV ZABAVNIK.

Pravilo.

Česarkoli se lotiš, bodi junaški! Misli si, da je vse odvisno od tebe samega! Če odnehaš ti, odnehajo vsi! Delaj! Delo je rešitev!

*

Računska naloga.

1	2	3
4	5	6
7	8	9

Teh devet števil razmesti v tri vrste tako, da dajo njih vsote v vodoravnem, navpičnem in križnem (diagonalnem) redu vedno število 15!

Rešitev prihodnjič!

